

РЕШЕНИЕ

№ 258

София, 13.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на десети ноември две хиляди двадесет и пета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ

**ЧЛЕНОВЕ: СТЕЛА ДИНЧЕВА
НЕЛИ ДОНЧЕВА**

при секретар	Мирела Добриянова	и с участието
на прокурора	Даниела Машева	изслуша докладваното
от съдията	Нели Дончева	
по административно дело № 6040/2025 г.		

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба от А. О. Н. от гр. Кубрат, област Разград, подадена чрез процесуални представители адв. Н. Николов, адв. Н. Мянкova и адв. Т. Димитров, срещу решение № 347 от 22.04.2025 г., постановено по адм. дело № 13/2025 г. по описа на Административен съд - Разград, с което е отхвърлена жалбата на А. О. Н. против Решение № РС-629-24-140 от 02.12.2024 г. на Комисията за противодействие на корупцията / КПК/ в частта му, в която на основание чл. 74, ал. 1 и ал. 2 ЗПКОНПИ (отм.) и чл. 92, ал. 1 и ал. 2 ЗПК във вр. с § 7, ал. 2 от ПЗР на ЗПК по отношение на него в качеството му на кмет на Община Кубрат и лице, заемало висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 32 ЗПКОНПИ (отм.) и заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 32 ЗПК е установен конфликт на интереси във връзка с издадени от него заповеди № 749/25.10.2021 г.; № 758/27.10.2021 г.; № 766/01.11.2021 г.; № 788/05.11.2021 г.; № 790/08.11.2021 г.; № 798/10.11.2021 г.; № 799/10.11.2021 г.; № 822/16.11.2021 г.; № 832/18.11.2021 г.; № 833/18.11.2021 г.; № 611/25.08.2022 г.; № 637/30.08.2022 г.; № 682/12.09.2022 г.; № 693/13.09.2022 г.; № 705/19.09.2022 г.; № 706/19.09.2022 г.; № 726/26.09.2022 г.; № 736/29.09.2022 г.; № 737/29.09.2022 г.; № 129/17.02.2023 г.; № 130/17.02.2023 г.; № 173/06.03.2023 г.; № 190/14.03.2023 г.; № 202/16.03.2023 г.; № 216/21.03.2023 г.; № 225/27.03.2023 г.; № 224/27.03.2023 г.; № 233/28.03.2023 г.; № 628/24.08.2023 г.; 678/08.09.2023 г. и 726/19.09.2023 г. в негов частен интерес в нарушение на чл. 58, изр. първо ЗПКОНПИ (отм.), за което на основание чл. 171, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм.) за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 ЗПКОНПИ (отм.) му е наложена глоба в размер на 5 000 лв. и на основание чл. 81, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм.) е отнета в полза на община Кубрат сумата 5 508,59 лв., получена от деянието, породило конфликт на интереси, както и в частта, в която е установен конфликт на интереси във връзка с издадени от А. О. Н. заповеди № 338/07.05.2024 г.; 359/13.05.2024 г.; 380/21.05.2024 г.; 395/23.05.2024 г.; 400/27.05.2024 г.; 445/03.06.2024 г.; 457/07.06.2024 г. и 458/07.06.2024 г., в негов частен интерес в нарушение на чл. 76, изр. първо ЗПК, за което на основание чл. 113, ал. 1 ЗПК за осъществен конфликт на интереси по чл. 70 ЗПК му е наложена глоба в размер на 5 000 лв. и на основание чл. 99, ал. 1 ЗПК е отнета в полза на община Кубрат сумата 2 311,41 лв., получена от деянието, породило конфликт на интереси. С решението си съдят е осъдил А. О. Н. да заплати на Комисията за противодействие на корупцията юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Поддържат се доводи за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост - отменителни основания по чл. 209, т. 3 от АПК, поради което се иска отмяната му и постановяване на друго по същество на спора, с което да се отмени решението на КПК в оспорените му части, алтернативно делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд със задължителни указания. Претендира се присъждане на направените разноски за производството пред двете съдебни инстанции, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Комисия за противодействие на корупцията, чрез процесуален представител гл. юрк. Ц. Трифонов, в съдебно заседание и в представени писмени бележки изразява становище за неоснователност на

касационната жалба и правилност на оспореното съдебно решение, с оглед което иска същото да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

Представителят на Върховната касационна прокуратура дава мотивирано заключение за допустимост, но неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение, намира касационната жалба за подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, при отсъствие на процесуални пречки за нейното разглеждане и наличие на всички положителни процесуални предпоставки по възникване и упражняване правото на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество на основанията посочени в нея и след проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна съдът е установил, че административното производство е образувано с Решение № КИ-301 от 22.08.2024 г. на Комисията за противодействие на корупцията (КПК, Комисията) по сигнал с вх. № С-629/14.08.2024 г., подаден от физическо лице, с посочени три имена, адрес, телефон и подписан от подателя, в който се твърди, че А. О. Н. в качеството си на кмет на община Кубрат и лице, заемащо (висша) публична длъжност съгласно ЗПКОНПИ (отм.) и ЗПК в периода 01.01.2020 г. - 30.06.2024 г. (мандат 2019-2023 г. и мандат 2023-2027 г.) е издавал заповеди за полагане на извънреден труд във връзка с организационно-техническата подготовка на избори за народни представители и членове на Европейския парламент, в които е включил и себе си в полагането на извънреден труд, като впоследствие е получил и възнаграждение за положения извънреден труд. КПК е приела за релевантен за производството тригодишния период преди датата на образуване на производството съгласно чл. 91 ЗПК, считано от месец август 2021 г. През този период А. Н. е бил кмет на община Кубрат, избран за мандат 2019-2023 г. и е кмет на същата община, избран за мандат 2023-2027 г. В този тригодишен период със свои заповеди А. Н. е наредил на служители на общината, в това число и на себе си, да се положи извънреден труд във връзка с осъществяване на организационно-техническата подготовка за произвеждане на избори. Към всяка една от посочените заповеди е приложена справка за положения извънреден труд и дължимото за него възнаграждение, изготвени от главния счетоводител на община Кубрат. Възнагражденията за положения извънреден труд са начислявани към основното месечно възнаграждение за съответния месец. Приложени са фишове за заплати на А. Н., от които се установява размерът на получените от него суми.

По преписката са приложени писма от областния управител на област Разград, с които на кметовете на общини в област Разград, включително на кмета на община Кубрат, е указано, че е необходимо да бъдат създадени технически екипи, които пряко да отговарят за дейностите, свързани с организационно-техническата подготовка на насрочени от президента на Република България избори.

Представени са и: Заповед № 617/21.08.2023 г. за определяне на състав на организационно-технически екип на Община Кубрат за произвеждане на предстоящи избори на 29 октомври 2023 г. за общински съвет и кметове, Заповед № 109/08.02.2023 г. за определяне на организационно-технически екип на Община Кубрат за произвеждане на избори за Народно събрание на 02 април 2023 г. и Заповед № 279/19.04.2024 г. за определяне на организационно-технически екип на Община Кубрат за произвеждане на предстоящи избори за членове на Европейския парламент от Република България и за народни представители на 09 юни 2024 г., които заповеди са издадени от А.Н., в качеството му на кмет на Община Кубрат и в които той не е посочен като ръководител или член на някой от определените екипи.

При така приетото от фактическа страна КПК е приела от правна страна, че в качеството си на кмет на община Кубрат, А. Н. е лице, заемало висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ (отм.), респективно лице, заемащо публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПК, поради което КПК е компетентна да се произнесе относно наличието или липсата на конфликт на интереси по отношение на него. Посочила е, че съгласно разпоредбата на чл.58 от ЗПКОНПИ (отм.), респ. чл.76 от ЗПК, лице заемащо висша/публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Такова лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Приела е, че като е подписал заповеди № 749/25.10.2021г.; № 758/27.10.2021г.; № 766/01.11.2021г.; № 788/05.11.2021г.; № 790/08.11.2021г.; № 798/10.11.2021г.; № 799/10.11.2021г.; № 822/16.11.2021г.; № 832/18.11.2021 г.; № 833/18.11.2021г.; № 611/25.08.2022г.; № 637/30.08.2022г.; № 682/12.09.2022 г.; № 693/13.09.2022г.; № 705/19.09.2022г.; № 706/19.09.2022г.; № 726/26.09.2022 г.; № 736/29.09.2022г.; № 737/29.09.2022г.; № 129/17.02.2023г.; № 130/17.02.2023 г.; № 173/06.03.2023г.; № 190/14.03.2023г.; № 202/16.03.2023г.; № 216/21.03.2023г.; № 225/27.03.2023г.; № 224/27.03.2023г.; № 233/28.03.2023г.; № 628/24.08.2023г.; 678/08.09.2023 г.; 726/19.09.2023 г.; № 338/07.05.2024 г.; 359/13.05.2024 г.; 380/21.05.2024 г.; 395/23.05.2024 г.; 400/27.05.2024 г.; 445/03.06.2024 г.; 457/07.06.2024 г. и 458/07.06.2024 г., А. Н. е упражнил свои правомощия във връзка със заеманата от него висша/публична длъжност – кмет на община Кубрат в свой частен интерес, с което е нарушил разпоредбата на чл.58, изр. първо, предл.четвърто от ЗПКОНПИ (отм.), респ. чл.76, изр. първо, предл.четвърто от ЗПК. Издаването на тези заповеди от Н. е предпоставка за получаване на материална облага от самия него, изразяваща се в получаване на предвиденото в КТ и съответните подзаконовни нормативни актове увеличение на трудовото му възнаграждение за положен извънреден труд и представлява и нематериална облага, изразяваща се в помощ, подкрепа и предимство, която той създава за самия себе си, спрямо други служители в общината.

По изложените съображения КПК е издала обжалваното пред първоинстанционния съд Решение № РС-629-24-140 от 02.12.2024 г., в обжалваните му части.

При установената фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, първоинстанционният съд е приел, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му по чл. 92, ал. 1 във вр. с чл. 89, ал. 1 ЗПК, в изискуемата писмена форма и съдържание, посочено в чл. 92, ал. 2 ЗПК, постановено е при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Съдът е счел за неоснователни възраженията за нищожност на решението на КПК, обосновани с довода за постановяването му от незаконен състав, действащ извън пределите на предоставената му времева компетентност. Приел е, че при издаване на решението не са били допуснати съществени процесуални нарушения, като правото на защита на лицето е било упражнено в пълен обем.

По отношение на съответствието на решението с материалния закон решаващият съд е споделил съображенията на административния орган.

Счел е, че с издаване на посочените заповеди А. Н. е нарушил забраните по чл.58, изр. първо, предл.четвърто от ЗПКОНПИ (отм.), респ. чл.76, изр. първо, предл.четвърто от ЗПК; че е налице частен интерес, водещ до получаване на лична облага от материален характер - доход в пари, която не се изключва поради това, че и други лица са получили възнаграждение; че е достатъчно да съществува частен интерес, при наличието на който лицето е длъжно да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие – чл. 81, ал. 1 ЗПК / чл. 63, ал. 1 ЗПКОНПИ/. Съдът е обосновал извода, че правилно са наложени предвидените в чл. 171, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм.) и в чл. 113, ал. 1 ЗПК наказания и са приложени разпоредбите на чл. 81 ЗПКОНПИ (отм.) и чл. 99, ал. 1 ЗПК, като административният орган правилно е приел, че в случая са осъществени две нарушения, като едното е извършено при действието на отменените разпоредби на ЗПКОНПИ, а второто – при действието на ЗПК, поради което е наложил две отделни наказания. Посочил е, че по отношение на конфликта на интереси е относим общия правен принцип за приложимост на нормативния акт, който е бил в сила по време на извършването му, поради което е неоснователен доводът за нищожност на оспореното решение в частта му, в която са приложени отменените разпоредби от ЗПКОНПИ. Съдът е счел за неоснователно и възражението на жалбоподателя за нарушаване на принципите за съразмерност и пропорционалност по чл. 6 от АПК.

По изложените съображения съдът отхвърлил жалбата срещу оспореното решение на КПК.

Върховният административен съд, Шесто отделение споделя изводите на първоинстанционния съд и намира постановеното от него решение за валидно, допустимо и правилно.

Процесното решение е постановено при наличие на положителните и при липса на отрицателни процесуални предпоставки за разглеждане на жалбата, по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от надлежно сезиран компетентен съд.

Настоящият състав счита за неоснователно релевираното възражение за липса на компетентност, поради изтичането на 06.01.2024 г. на предвидения в § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗПК тримесечен срок, в рамките на който Народното събрание не е избрало членове на КПК. Разпоредбата на § 7, ал. 2 от ПЗР на ЗПК е достатъчно ясна и безпротиворечива, като същата предвижда, че до избирането на състав на КПК, заварените при влизането в сила на закона членове на КПКОНПИ изпълняват функциите на членове на съответните комисии, т.е включително на членове на КПК. Както съгласно отменената разпоредба на чл. 7, ал. 2 от ЗПКОНПИ, така и според действащата норма на чл. 7, ал. 2 от ЗПК, КПКОНПИ, респ. КПК, е независим специализиран постоянно действащ държавен орган за осъществяване на политиката по противодействие на корупцията (съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗПКОНПИ(отм.)), съответно за осъществяване на политиката по превенция, противодействие на корупцията и установяване на конфликт на интереси (съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗПК). Една от посочените от законодателя характеристики на всяка от комисиите е, че същите са постоянно действащ орган. Следва да бъде отчетено и, че съгласно разпоредбите на чл. 8, ал. 7, изр. второ от ЗПКОНПИ (отм.) и чл. 8, ал. 5, изр. второ от ЗПК членовете на Комисията осъществяват дейността си до конституирането на новия състав на Комисията. Предвид горното, очевидна е целта на законодателя да гарантира приемственост при осъществяване на дейността на Комисията. Освен това Комисиите са специализиран орган и разполагат с изключителна компетентност при упражняването на посочените функции по отношение на лицата, заемащи висши публични длъжности по чл. 6, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.), респ. публични длъжности по чл. 6, ал. 1 от ЗПК. Настоящият състав отчита различията в правния статут и част от функциите на КПКОНПИ и КПК, но счита, че спецификата на функциите им по противодействие на корупцията и установяване на конфликт на интереси предполага осигуряване и обезпечаване на приемственост и непрекъснатост при осъществяването им и при упражняването на правомощията по тяхното реализиране.

С оглед гореизложеното, по мнение на настоящия съдебен състав изпълнението на функциите на членовете на органа се прекратява едва с избирането на членове на КПК от Народното събрание, независимо дали същото е осъществено в рамките на посочения срок или извън него. Противното тълкуване би довело до нарушаване на принципа на непрекъснатост на функционирането на държавните органи.

Предвид посоченото, неоснователни се явяват доводите на касатора за нищожност на административния акт.

Неоснователно е и инвокираното възражение за неприложимост на материалноправните норми на ЗПКОНПИ (отм.). Следва да бъде споделен като правилен формираният от първоинстанционния съд извод, че доколкото част от нарушенията са извършени при действието на отменените разпоредби на ЗПКОНПИ, а други –

при действието на ЗПК, приложим е нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването им. Съставомерността на деянията следва да се преценява с оглед действащата към момента на извършването им нормативна уредба.

Правилен е и изводът на административния съд, че при постановяване на решението на КПК не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Обосновано съдът е приел, че в случая липсват нарушения, които са в състояние да се отразят върху съдържанието на оспорения акт. Във връзка с изложените в касационната жалба твърдения за неспазване на част от изискванията на разпоредбите на ЗПК, досежно формата на подадения сигнал и извършената по него проверка, следва да се посочи, че в случая тези обстоятелства не са повлияли на изясняването на релевантните за спора факти и не са нарушили или ограничили правото на защита на жалбоподателя.

Фактическият състав на конфликта на интереси изисква кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки: 1. лице, което заема висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.), съответно лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗПК или длъжност по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ (отм.) / § 2, ал. 1 от ДР на ЗПК; 2. частен интерес на това лице по смисъла на чл. 53, във връзка с чл. 54 от ЗПКОНПИ (отм.), съответно по смисъла на чл. 71, във връзка с чл. 72 от ЗПК, или на свързано с него лице и 3. възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето или на задълженията му по служба.

От данните по делото се установява, че КПК е доказала наличието на конфликт на интереси. Видно от решението КПК е приела, че като е включил и себе си в посочените в акта заповеди за полагане на извънреден труд, А. Н. е упражнил свои правомощия по служба като кмет на община Кубрат в свой частен интерес, с което е нарушил разпоредбата на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ (отм.), респ. чл. 76, изр. първо, предл. четвърто от ЗПК като издаването на тези заповеди от А. Н. е предпоставка за получаване на материална облага от самия него, изразяваща се в получаване на предвиденото в КТ и съответните подзаконовни нормативни актове увеличение на трудовото му възнаграждение за положен извънреден труд, а освен това представлява и нематериална облага, изразяваща се в помощ, подкрепа и предимство, което той създава за самия себе си, спрямо други служители в общината.

Настоящата инстанция споделя част от наведените от процесуалните представители на жалбоподателя и необсъдени от първоинстанционния съд доводи, досежно липсата на нематериална облага. В оспореното решение на КПК е изрично посочено, че частният интерес се изразява и в получаването на нематериална облага, под формата на помощ, подкрепа и предимство, което А. Н. създава за самия себе си спрямо други служители в общината. В случая обаче липсват данни и доказателства за облагодетелстване на лицето с действия, насочени към поставянето му в по-благоприятно положение в сравнение с други служители на общината. От доказателствата по делото се установява, че броят часове положен извънреден труд от А. Н. не надвишава тези на другите лица, полагали такъв труд, както и че със заповедите не се създава по-благоприятен режим за определяне на възнаграждението на Н. в сравнение с другите лица, като е налице единен механизъм за определяне на допълнителното трудово възнаграждение, което се потвърждава от заключението по назначената и приета от съда, като неоспорена от страните по делото, съдебно-икономическа експертиза.

Правилни и обосновани обаче са изводите на първоинстанционния съд и на КПК за наличие на материална облага. Не може да бъде споделена тезата на касатора, че включването му в посочените в заповедите лица, които да положат извънреден труд извън установеното работно време и да получат увеличение на трудовото възнаграждение за това, не е по негова инициатива, а вследствие изпълнение на задълженията му по Изборния кодекс и приложените по преписката писма от областния управител на област Разград. Предмет на процесните заповеди е извършването на различни дейности във връзка с организационно-техническата подготовка на изборите – окомплектоване на бюлетини и окомплектоване и транспортиране на изборните материали от сградата на общинската администрация до изборните помещения и предаването им на СИК и ПСИК и приемане на информация от граждани, относно създадената организация за транспортиране в деня на изборите на избиратели с увредено зрение или със затруднения в придвижването; окомплектоване на документация за СИК и ПСИК; регистриране и обработка на подадените заявления за гласуване по настоящ адрес, за гласуване с подвижна избирателна кутия, за издаване на удостоверения за гласуване на друго място; регистриране и обработка на подадените заявления във връзка с допуснати непълноти и грешки в избирателния списък за отстраняването им; подготовка и окомплектоване на документи за консултации за сформирание на СИК и ПСИК, подsigуряване на обучение на членовете на СИК и ПСИК и организация на изборния процес в изборния ден. Извършването на посочените дейности не предполага личното участие на Н., доколкото същите се осъществяват от членовете на определените от кмета на община екипи за организационно-техническата подготовка на изборите. В приложените по преписката писма от областния управител на област Разград до кметовете на общини на територията на областта, е посочено, че с цел по-добра координация при подготовката на изборите следва да се създадат технически екипи, които пряко да отговарят за дейностите, свързани с организационно-техническа подготовка на изборите, като в посочен срок да бъде предоставена информация за служителите от общинската администрация, включени в тези екипи. Предвид посоченото в писмата на областния управител за извършването на тези дейности А. Н., в качеството му на кмет на община Кубрат, със свои заповеди е определил съставите на техническите екипи за произвеждане на изборите, като самият Н. не е включен в тези екипи, а и задължение за включването му в тях липсва. Както писмата на областния управител, така и цитираните от касатора разпоредби на Изборния кодекс, не разкриват необходимост от непосредствено участие на кмета на община в извършването на посочените технически в голямата си част дейности, нито създават такова задължение за него. Предвид изложеното за Н. не са били налице основания за полагане на извънреден труд и съответно за получаване на

допълнително възнаграждение за положения извънреден труд. Конфликт на интереси е налице и тогава, когато лицето, заемащо (висша) публична длъжност е упражнило правомощията си в съответствие с материалноправните предпоставки за тяхното прилагане, но това е станало в негов или на свързано с него лице интерес, тъй като конфликтът на интереси се обективира не в резултата - придобита облага, а във възможността частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията. В съдебната практика е застъпено становището, че от значение за наличието или липсата на конфликт на интереси е облагата по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ (отм.) / чл. 72 от ЗПК да бъде само възможна, без да е необходимо същата да е постигната или реализирана. В случая материалната облага е и реализирана. Върховният административен съд нееднократно се е произнасял, че дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е общественоопасно, укоримо и като такова не следва да бъде допускано. Целта е предотвратяването на съмнения, че лицата, заемащи висши публични длъжности, осъществяват правомощията си на база на лични интереси и роднински отношения, а не на база законоустановените критерии.

Правилни са изводите на първоинстанционния съд, че след като е установила конфликт на интереси Комисията правилно е приложила разпоредбите на чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) и чл. 113, ал. 1 от ЗПК и е наложила глоби в минималните предвидени размери, а законосъобразна последица от установения конфликт на интереси е и постановеното на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) и чл. 99, ал. 1 от ЗПК отнемане в полза на община Кубрат на сумите, съставляващи нетното дневно възнаграждение, получено от деянието, породило конфликт на интереси. В процесния случай са извършени отделни нарушения на действащите към момента на извършването им различни законови разпоредби на чл. 58, изр. първо, предл. четвърто от ЗПКОНПИ (отм.), съответно на чл. 76, изр. първо, предл. четвърто от ЗПК, поради което са приложени санкционните норми на чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.), съответно на чл. 113, ал. 1 от ЗПК, и са наложени две отделни административни наказания „глоба“.

Настоящият състав споделя и изводите на първоинстанционния съд, че в случая не са нарушени принципите за съразмерност и пропорционалност по чл.6 от АПК и на основание чл.221, ал.2, предл. последно АПК препраща към тях.

Горните фактически и правни съображения водят до извод за издаване на оспореното решение от Комисията за противодействие на корупцията в съответствие с материалния закон и неговата цел.

По изложените съображения и при липса на пороците, сочени като касационни основания за отмяна, постановеното от първоинстанционния съд решение, като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото основателно се явява искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да се присъди в размер на 200 (двеста) лева, определено на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

На основание § 5, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за въвеждане на еврото в Република България във връзка с чл.24 от същия закон сумата следва да бъде превалутирана по правилата на чл.12 и чл.13 от закона и двойно обозначена в диспозитива на решението.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, състав на Шесто отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 347 от 22.04.2025 г., постановено по адм. дело № 13/2025 г. по описа на Административен съд – Разград.

ОСЪЖДА А. О. Н. от гр. Кубрат, област Разград, да заплати на Комисията за противодействие на корупцията, гр. София, направените по делото разноски в размер на сумата от 102,26 евро /200 (двеста) лева/.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ СТЕЛА ДИНЧЕВА

/п/ НЕЛИ ДОНЧЕВА

